

รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
ครั้งที่ ๓/๒๕๖๑

วันเสาร์ที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ณ ห้องเจ้าเสวย ชั้น ๔ อาคารราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ผู้มาประชุม

๑. นายมีชัย	ฤชุพันธุ์	นายกสภามหาวิทยาลัย	ประธาน
๒. นายจิระ	พรรณราย	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๓. นางสาวเพ็ญฟ้า	เทียนประภาสิทธิ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๔. ดร.มนตรี	นุมนาม	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๕. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มรกต ตันติเจริญ		กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๖. ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ยุวัฒน์ วุฒิเมธี		กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๗. รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ นพรัถ		กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๘. นายสมศักดิ์	รังสีโยภาส	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๙. รองศาสตราจารย์ นาวาอากาศโท ดร.สุมิตร สุวรรณ		กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๐. รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงพร ภูษะกา		อธิการบดี	กรรมการ
๑๑. พลโททวี	แจ่มจำรัส	ประธานกรรมการส่งเสริมกิจการฯ	กรรมการ
๑๒. อาจารย์นพพร	ขุนคำ	ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ	กรรมการ
๑๓. อาจารย์ ดร.ณัฐปคัลภ์	ญาณมโนวิศิษฐ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนผู้บริหาร	กรรมการ
๑๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิชรากร	พาหะนิชย์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนผู้บริหาร	กรรมการ
๑๕. อาจารย์ ดร.วรพล	แวงนอก	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนผู้บริหาร	กรรมการ
๑๖. อาจารย์พิภัทรา	สิมะโรจนา	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนผู้บริหาร	กรรมการ
๑๗. รองศาสตราจารย์ ดร.วิภาภรณ์ บุญยงค์		กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนคณาจารย์	กรรมการ
๑๘. อาจารย์มณฑิยา	มุสิกทอง	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนคณาจารย์	กรรมการ
๑๙. อาจารย์วาทีตา	เอื้อเจริญ	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนคณาจารย์	กรรมการ
๒๐. อาจารย์ ดร.สุพัฒน์	เศรษฐาคมกุล	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนคณาจารย์	กรรมการ
๒๑. นางนฤชล	เรือนงาม	รองอธิการบดี	เลขานุการฯ

ผู้ไม่มาประชุม

๑. ศาสตราจารย์ ดร.สันทัศน์	โรจนสุนทร	อุปนายกสภามหาวิทยาลัย	กรรมการ (ติตราชการ)
๒. ศาสตราจารย์วิโชค	มุกตามณี	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ (ติตราชการ)
๓. นายสมชาย	เสียงหลาย	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ (ติตราชการ)

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นางสาวประนอม	เงินบุคคล	ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒. นางสาวจิตติมา	ศรีวรรณโสภณ	หัวหน้าหน่วยงานอำนวยความสะดวก	ผู้ช่วยเลขานุการ
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรา	เขียวรักษา	รองอธิการบดี	

๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชญ์สินี อริยะธนกตวงศ์ รองอธิการบดี		
๕. อาจารย์ ดร.สมศักดิ์ เอี่ยมคงสี รองอธิการบดี		
๖. อาจารย์วัชรภรณ์ สิ่งสำราญ ผู้ช่วยอธิการบดี		
๗. อาจารย์สุรกิจ ทองสุก ผู้ช่วยอธิการบดี		

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๔๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

๑.๑ มอบเกียรติบัตรแสดงความยินดี

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย นำเสนอว่าด้วยสาขาวิชานิติศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ ได้รับรางวัล Best Support จากการประกวดมิวสิควิดีโอชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระรัตนราชสุตาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโครงการ Topline Digital Creator Awards ๒๐๑๗ โดยได้รับเกียรติบัตรและทุนการศึกษา ๑๐,๐๐๐ บาท โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาผลงาน ได้แก่

๑. อาจารย์ณัฐ สบายสุข
๒. อาจารย์ปิยะภัทร คงแสนคำ

มหาวิทยาลัยได้จัดทำเกียรติบัตรเพื่อแสดงความยินดีโดยได้รับเกียรติจากนายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้มอบเกียรติบัตร

ที่ประชุม รับทราบ และร่วมแสดงความยินดี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องการรับรองรายงานการประชุม

๒.๑ รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๑

เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

ที่ประชุมมีมติ รับรองรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ วันเสาร์ที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ โดยอาจารย์ ดร.ณัฐปคัลภ์ ญาณมโนวิศิษฐ์ เสนอขอแก้ไขระเบียบวาระที่ ๓.๑ รายงานการดำเนินงานรองรับระเบียบเศรษฐกิจพิเศษ EEC หน้า ๕ บรรทัดที่ ๒๖ เป็น “Lecture ในห้องเรียนเท่านั้น...”

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่องเพื่อพิจารณา

๓.๑ พิจารณาข้อเสนอโครงการสร้างบัณฑิตพันธุ์ใหม่ และกำลังคนที่มีสมรรถนะ เพื่อตอบโจทย์ภาคการผลิตตามนโยบายการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย

อธิการบดี นำเสนอว่าสืบเนื่องจากการประชุมสภามหาวิทยาลัยคราวก่อน อธิการบดีได้นำเสนอโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้ทราบถึงการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่องนั้น อธิการบดีของมหาวิทยาลัยราชภัฏได้ร่วมประชุมกับรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ๔ ครั้ง ดังนี้ (๑) วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๑ (๒) วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ (๓) วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๑ และ (๔) วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๑ เพื่อพิจารณาทิศทางและนโยบายอุดมศึกษาไทย ที่ประชุมกล่าวถึงการพัฒนาในศตวรรษที่ ๒๑ มีบทบาทในการพัฒนาบัณฑิตในอนาคตในเรื่องของการปรับตัว การปรับนโยบาย ทิศทางการผลิตของทุกภาคส่วน เพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่ม (High value) ของสินค้าและบริการ นายแพทย์อุดม คชินทร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ให้แนวคิดว่าการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์หรือ

/การสร้างองค์ความรู้ ...

การสร้างองค์ความรู้ สิ่งที่ทำหายอย่างหนึ่งก็คือสถานการณ์โลกปัจจุบัน ที่มีการนำ Automation และ AI เข้ามาแทนที่ในการผลิตด้วยกำลังแรงงานมนุษย์ เพราะฉะนั้นสถานประกอบการต้องเริ่มปฏิบัติในการผลิตสินค้าและบริการใหม่ เช่น การผลิตสินค้าด้านเครื่องตี๋ม เดิมสถานประกอบการได้เปลี่ยนแปลงจากดำเนินการในโรงงาน ๓๕-๔๐ เพอร์เซ็นต์ เปลี่ยนแปลงไปโดยเริ่มดำเนินการในโรงงานเป็น ๗๐-๘๐ เพอร์เซ็นต์ โดยบริษัทโออิชิ ใช้ Automation ถึง ๙๐ เพอร์เซ็นต์ โรงงานของเครือซีพี จัดระบบการผลิตโดยจัดพนักงานเป็นผลัด ๆ ละ ๗ คน โดยใช้หุ่นยนต์มาช่วยในการผลิตมากยิ่งขึ้น เป็นต้น สิ่งที่เห็นได้อย่างชัดเจนในภาพของการบริหารอุดมศึกษา คือ บางสาขาวิชามีความเสี่ยงสูง กล่าวคือ มีจำนวนนักศึกษาสนใจเรียนน้อยลง มหาวิทยาลัยจึงต้องพิจารณาหลักสูตรที่มีลักษณะคาบเกี่ยวกัน (Overlap) โดยต้องควบรวมให้ได้ดีที่สุด เพื่อที่จะพัฒนาต่อไป ดังนั้น การที่สองหลักสูตรที่มีลักษณะใกล้เคียงกันจึงต้องร่วมกันพัฒนาโดยต้องพิจารณาศักยภาพของอาจารย์ประจำหลักสูตร รวมทั้งต้องพัฒนาเพื่อรองรับความท้าทายในการเรียนรู้ยุคใหม่ด้วยการเรียนรู้คู่การทำงานไปด้วย โดยเฉพาะคนที่เรียนใน GEN Y (Generation Y) และ GEN Z (Generation Z) เพราะฉะนั้นการจัดการเรียนรู้จะต้องมีการพัฒนาควบคู่ระหว่างการเรียนรู้กับการทำงาน ต้องมีการสร้างแรงบันดาลใจ (inspiration) ให้กับนักศึกษาให้สามารถเปลี่ยนชีวิตและรองรับในยุคสมัย Digital ให้ได้มีการเตรียมการเพื่อเรียนแบบโมดูล ซึ่งไม่เป็นรายวิชาเหมือนก่อน จัดในลักษณะเครดิตแบงค์ เป็นโมดูลที่จะพัฒนาในส่วนทัศนคติในวิชาชีพ จะต้องสร้างองค์กรให้เกิดการเรียนรู้ สนับสนุนการสื่อสารออนไลน์ ทั้งออนไลน์ digital หรือสร้าง platform

ประเด็นท้าทายในระบบอุดมศึกษาไทยคือ ประเทศไทยมีโครงสร้างของประชากรวัยเด็กลดลง จากตัวเลขประชากรวัยเด็กลดลงจาก ๒๑.๖ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๗.๒ ในปี ๒๕๘๐ มีผลทำให้มีเด็ก admission ในปี ๒๕๖๐ เพียง ๘๑,๒๓๐ คน มีผลทำให้มีผู้เรียนลดน้อยลงอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับความทันสมัยในโลก Digital อีกประการหนึ่งจะทำให้มีจำนวนผู้เรียนลดน้อยไปด้วย แม้แต่มหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาที่เริ่มปิดตัวลงมาก การเรียนเน้นหลักสูตรออนไลน์มากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยต้องปฏิรูปหลักสูตรให้ชัดเจน

ปัจจุบันรัฐบาลวางทิศทางอุดมศึกษาอย่างหนึ่งที่ชัดเจน คือ มีการลงทุนสี่แสนล้านบาทต่อปีกับเด็กนักเรียนจำนวน ๑๑ ล้านคน หนึ่งแสนล้านบาทต่อปีกับอุดมศึกษา ๒ ล้านคน แต่ลงทุนไม่กี่หมื่นล้านบาทกับแรงงาน ๓๕-๔๐ ล้านคน ดังนั้น จึงต้องเน้นเป้าหมายใหม่คือ คนวัยทำงานและผู้สูงวัยโดยการผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพสนองความต้องการของตลาด โดยการมุ่งให้คนวัยทำงานและผู้สูงวัยผ่านหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่น หลากหลาย รู้หลายศาสตร์ ลดความซ้ำซ้อนระหว่างคณะ โดยการทำความร่วมมือกับผู้ใช้แรงงาน เปิดโอกาสให้กลุ่มเป้าหมายเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา เน้นจัดการเรียนรู้ข้อเท็จจริงจากสถานที่จริงเพื่อให้ทำงานได้จริง

อีกส่วนหนึ่งคือการพัฒนาสร้างความเข้มแข็งทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยเน้น STEM Education เน้นการวิจัยและการบริการวิชาการที่มองการใช้ประโยชน์ เน้นความร่วมมือกับภาคประชารัฐในการพัฒนาเศรษฐกิจของแต่ละพื้นที่ มหาวิทยาลัยจึงต้องเป็นที่พึ่งทางวิชาการ โดยมีระบบจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ มีกลไกการจัดการที่ดี อีกทั้งเน้นการค้นหรือสร้างความเป็นเลิศเฉพาะตัวเพื่อเป็นพื้นฐานการเติบโตระยะยาวที่ยั่งยืน มหาวิทยาลัยจึงควรสร้างเครือข่ายระหว่างกัน เพื่อให้มีการเชื่อมต่อกันด้วยอินเทอร์เน็ตเพื่อให้ทันกับโลกสมัยใหม่เพื่อเข้าสู่การแข่งขันที่เกิดขึ้นตลอดเวลา ต้องมีการแลกเปลี่ยนเนื้อหาหรือหลักสูตรเพื่อให้นักศึกษาต่างมหาวิทยาลัยเข้ามาเรียนรู้ได้ สามารถถ่ายโอนหน่วยกิตที่ศึกษามาแล้วระหว่างมหาวิทยาลัย อาชีวศึกษา และวิทยาลัยชุมชน ให้ความสำคัญกับการยกระดับทางด้านภาษาอังกฤษและทักษะด้านดิจิทัล เพื่อให้มีทักษะระดับสูง ๑๐ ประการ โดยทักษะเหล่านั้นควรอยู่

ในหมวดรายวิชาหมวดศึกษาทั่วไป ...

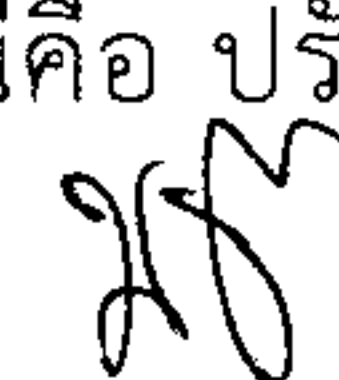
ในรายวิชาหมวดศึกษาทั่วไป สิ่งที่มาวิทยาลัยต่างๆ ควรปรับตัวเองให้สามารถที่จะมีความเป็น Positioning ในเรื่องของการพัฒนาข้ามมหาวิทยาลัยได้หรือการสร้าง Target Group ที่กำลังแรงงานในสถานประกอบการที่จะยกระดับหรือสร้างความเป็นนานาชาติ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สร้างเครือข่าย (network) และเน้นว่าผู้บริหารและคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยควรสร้างแนวคิด (Mindset) ใหม่ คือ บริบทของมหาวิทยาลัยควรตอบสนองกับสังคมในโลกอนาคตและสังคมในระดับสากลตามความต้องการของประเทศ สร้าง Platform ใหม่ที่จะสร้างความเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมและท้องถิ่นให้ได้ ดังนั้นทางสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีช่องทางเร่งรัด (Fast Track) โดยมีโครงการใหม่ เรียกว่าโครงการสร้างบัณฑิตพันธุ์ใหม่และกำลังคนที่มีสมรรถนะเพื่อตอบโจทย์ภาคการผลิตตามนโยบายการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย ซึ่งหลักการและเหตุผลของโครงการนี้ เน้นในเรื่องไทยแลนด์ ๔.๐ ใน First S-Curve กับ New S-Curve ซึ่งจะสอดคล้องกับนโยบายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างบัณฑิตพันธุ์ใหม่และกำลังคนที่มีสมรรถนะและศักยภาพสูงสำหรับทำงานในอุตสาหกรรมใหม่ และเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ เป็นการสร้างฐานการพัฒนา การศึกษาระดับอุดมศึกษาแห่งอนาคต โดยการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตบัณฑิต และสร้างต้นแบบของหลักสูตรการเรียนการสอนโดยเน้นการปรับเปลี่ยนเนื้อหาสาระ โครงสร้างหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนการสอน สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติในสภาพจริงเป็นสำคัญ ด้วยการสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการ หรือภาคอุตสาหกรรมในการผลิตบัณฑิตและกำลังคน

ขอบเขตในการดำเนินการคือ สถาบันอุดมศึกษาต้องสามารถเริ่มดำเนินการจัดการเรียนการสอนได้ภายใต้การศึกษาแรกของปีการศึกษา ๒๕๖๑ ภายใต้ขอบเขตการดำเนินการ ดังนี้ คือ (๑) ปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา และ (๒) ประกาศนียบัตร โดยมีเนื้อหาหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนการสอนด้วยการบูรณาการศาสตร์ที่มีความหลากหลาย ให้ความสำคัญกับคุณภาพของอาจารย์ ด้านกระบวนการเรียนการสอน โดยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา โดยใช้ “แนวทางการส่งเสริมคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา” โดยมีตัวอย่างรูปแบบในการดำเนินการ ๒ รูปแบบ เพื่อให้แต่ละมหาวิทยาลัยเสนอโครงการเพื่อของบประมาณ คือ

รูปแบบที่ ๑ การอุดมศึกษาเพื่อเพิ่มสมรรถนะและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่ตอบโจทย์กำลังคนเร่งด่วนที่สุดในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยการจัดการอุดมศึกษาสำหรับคนที่อยู่ในวัยทำงานเพื่อป้อนให้กับสถานประกอบการ และการพัฒนาส่วนบุคคลตามอัธยาศัยในลักษณะให้ใบรับรองความสามารถที่ทำได้จริง และสามารถนำผลการเรียนและหรือผลการเรียนรู้มาสะสมหน่วยกิตเพื่อนำมาใช้เพื่อขอรับปริญญาได้ในภายหลัง และจัดการอุดมศึกษาสำหรับผู้เรียนในระบบการศึกษาปกติเพื่อต่อยอดจากการศึกษาชั้นปีที่ ๓ และชั้นปีที่ ๔ ซึ่งเป็นหลักสูตร ๒ + ๒

รูปแบบที่ ๒ การอุดมศึกษาเพื่อบูรณาการทักษะชีวิตของสังคมดิจิทัลกับความรู้หลักในศาสตร์สาขาวิชาชีพ โดยพัฒนาการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป และทักษะชีวิตของสังคมดิจิทัล เพื่อพัฒนาบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะ มีความสามารถที่เป็นสากล มีความเป็นผู้ประกอบการ และมีความรับผิดชอบต่อสังคม

ในส่วนนี้เลขาธิการ สกอ. ได้กล่าวถึงหลักสูตร GE ว่าหลายมหาวิทยาลัยไม่กล้า แต่ต้องรายวิชาศึกษาทั่วไป ซึ่งในความเป็นจริงนั้นรายวิชาศึกษาทั่วไปต้องสร้างบัณฑิตที่สร้าง source skill ที่ชัดเจนโดยเน้นการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะสังคมดิจิทัล มีความเป็นสากล สร้างความเป็นผู้ประกอบการ และมีความรับผิดชอบต่อสังคม ดังนั้น กลุ่มเป้าหมายในข้อตกลงในเรื่องนี้คือ ปรับเปลี่ยน

/สมรรถนะของคนที่มิงานทำอยู่แล้ว ...

สมรรถนะของคนที่มีการทำงานอยู่แล้วให้มีความรู้ความสามารถให้มีทักษะอย่างเร่งด่วน ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ทำโครงการรองรับ EEC อยู่แล้วคือ มีการสำรวจความต้องการ ความรู้และทักษะที่สถานประกอบการต้องการ นอกจากนั้นยังมีแนวคิดที่จะนำผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช. ปวส. หรืออนุปริญญา หรือกำลังศึกษาอยู่เพื่อให้ได้รับปริญญาบัตรหรือวุฒิปัตร มาพัฒนาต่อยอดเพื่อป้อนให้กับภาคอุตสาหกรรมและสถานประกอบการ ซึ่งหลักสูตรที่จะดำเนินการนั้น เป็นหลักสูตรและการจัดการศึกษาใหม่ เน้นการบูรณาการข้ามศาสตร์ เน้นการจัดการศึกษาแบบโมดูล มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนยุคใหม่ มีหน่วยงานภาคี ซึ่งในข้อเสนอโครงการจะต้องมี mou ชัดเจน การเตรียมการก็มีกระบวนการพัฒนาอาจารย์ ซึ่งได้เข้าร่วมประชุมกับอาจารย์บัณฑิต ทิพากร ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มีกลุ่มเป้าหมายผู้เรียนชัดเจนซึ่งมหาวิทยาลัยได้เสนอโครงการเพื่อของบประมาณในการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวแล้ว โดยในการดำเนินโครงการดังกล่าวกำหนดให้นำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อให้ความเห็นชอบในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยด้วย

นอกจากนั้นขอเรียนให้ทราบว่าก่อนเสนอโครงการคณะกรรมการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยได้เข้าไปปรึกษากับ ดร.คณิต แสงสุพรรณ ทีมงานของ สกรศ. แล้ว ได้รับคำแนะนำว่าให้ศึกษาในกลุ่มของสถานประกอบการว่าต้องการทักษะของกลุ่มเช่นใดบ้าง อีกทั้งให้นำ “สัตหีบโมเดล” มาขยายผล ลักษณะของ “สัตหีบโมเดล” คือ จะต้องมีการร่างหลักสูตรร่วมกับสถานประกอบการ และมีการยืนยันว่าหลังจากที่จบการฝึกอบรมเหล่านี้แล้วจะมีโอกาสในการทำงานค่อนข้างสูงหรือได้งานทำ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ มหาวิทยาลัยจึงนำหลักการดังกล่าวมาดำเนินการ โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ได้ทำความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (มจธ.) ในการพัฒนาด้านการเรียนการสอน จะมีการเรียนรู้ในเรื่องการพัฒนา GE ร่วมกัน โดยอธิการบดีของ มจธ. ก็ได้ให้ความอนุเคราะห์ทำความตกลงร่วมกันกับมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์เกี่ยวกับแผนพัฒนาบุคลากรร่วมกันในการยกระดับศักยภาพให้สามารถเป็นผู้สอนในยุค ๔.๐ และสิ่งที่ได้มาเสริมก็คือ แผนการพัฒนาชุดโครงการวิจัย ที่เป็น Spearhead ของ วช. หลังจากนั้น ได้พัฒนาความร่วมมือกับสถาบันคลังสมองของชาติเพื่อหาแนวทางในการยกระดับรายวิชาการศึกษาทั่วไป ซึ่งผู้อำนวยการสถาบันคลังสมองก็ให้แนวคิดในการเขียนข้อเสนอโครงการต่อมหาวิทยาลัยด้วย และขอเรียนให้ทราบว่ามหาวิทยาลัยได้ทำความร่วมมือกับสถานประกอบการในการพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นต่อยอดสู่หลักสูตรระดับปริญญาตรี ๕ หลักสูตร ดังนี้

(๑) การท่องเที่ยวและการโรงแรม ร่วมกับกระทรวงการท่องเที่ยว และโรงเรียนคุณวิฑูรย์คือกเทลและไวน์ และโรงแรมเครือข่ายในภาคตะวันออก

(๒) การจัดการโลจิสติกส์ ร่วมกับสมาคมผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ (TIFFA) มีโรงงานในเครือข่าย ๒๓๗ โรงงาน

(๓) ดิจิตอล ร่วมกับบริษัท ซีเมนต์ (ดิจิตัลแพคทอรี) จำกัด และบริษัทฮีตาชิ ซันเวย์ อินฟอร์เมชันซิสเต็ม (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัท Mocrosoft ประเทศไทย จำกัด ซึ่งได้รับการแนะนำจาก สกรศ. โดยทำความร่วมมือเป็น mou ชัดเจน

(๔) ยานยนต์ไฟฟ้า ร่วมกับสมาคมยานยนต์ไฟฟ้าแห่งประเทศไทย และสถาบันพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์ (AHRDA)

(๕) บัญชี ร่วมกับเครือข่ายบริษัท ZAAP ประเทศไทย จำกัด และสมาคมการบัญชีแห่งประเทศไทย ที่จะตอบโจทย์ได้กับทุกอุตสาหกรรม

ข้อเสนอโครงการพร้อมดำเนินการ

โครงการที่ ๑ มี ๑ โครงการคือ โครงการพัฒนาการเรียนการสอนหมวดการศึกษาทั่วไปในลักษณะบูรณาการเพื่อพัฒนาบัณฑิตให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถที่เป็นสากล มีความเป็นผู้ประกอบการและมีความรับผิดชอบต่อสังคม (ตามนโยบายของ สกอ.)

/เป็นการพัฒนาให้สอดคล้องกับ ...

เป็นการพัฒนาให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ วิสัยทัศน์ของภาครัฐในการขับเคลื่อนด้านนวัตกรรมไทยแลนด์ ๔.๐ ด้วย แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จึงถึงเวลาแล้วที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยน เนื่องจากว่าหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป พ.ศ. ๒๕๔๙ เดิม ก้าวออกไปสู่ปีที่ ๑๐ แล้ว ดังนั้น จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง จุดเปลี่ยนสำคัญอย่างหนึ่งก็คือว่า ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ กำลังเข้ามา แนวคิดการศึกษาใน ๔.๐ ก็เข้ามา แนวคิดของ World Economic Forum ที่เน้น ๑๐ ทักษะที่ตลาดงานทั่วโลกต้องการ จึงต้องนำไปใส่ในรายวิชาศึกษาทั่วไปด้วย วัตถุประสงค์ของโครงการนี้ คือ ๑. พัฒนารูปแบบวิชาศึกษาทั่วไปของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ ๓๘ แห่ง ซึ่งสถาบันคลังสมองแห่งชาติจะให้ทำเป็น project นำร่องให้กับมหาวิทยาลัยราชภัฏ ๓๘ แห่ง ในการส่งเสริมบัณฑิตพันธุ์ใหม่และเน้นเนื้อหาโครงสร้างหลักสูตรที่อาศัยการปฏิบัติการในสภาพจริงเป็นสำคัญ โดยใช้ Project based ๒. มีการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ในด้านการจัดการเรียนการสอน เทคนิคการสอน เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้ตามที่กำหนด ๓. เพื่อพัฒนานวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการสร้างสังคมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล GE นี้จะอยู่ในระดับปริญญาตรี เนื้อหาหลักสูตร เน้นการบูรณาการศาสตร์หลากหลายศาสตร์ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) เป็นไปตามเกณฑ์ TQF ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา บูรณาการทักษะชีวิตของสังคมดิจิทัลกับทักษะวิชาชีพ หมวดการศึกษาทั่วไป ต้องมีการเน้น Project based ของ case จริงในสถานประกอบการ กระบวนการเรียนการสอนจะเน้น ๒ ส่วน คือ ๑) มุ่งพัฒนาสมรรถนะและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ๒) เน้นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่เพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และสมรรถนะการเรียนรู้ของผู้เรียน มีภาคีการเรียนรู้กับสถานประกอบการซึ่งมี mou ชัดเจน สำหรับการพัฒนาคุณภาพอาจารย์เน้นบันได ๗ ขั้น ตรงนี้ใช้โมดูลของ มจร. โมดูลการพัฒนา มี ๗ Step ด้วยกัน คือ

- (๑) การพัฒนาเกณฑ์ Rubrics สำหรับการประเมินผลการเรียนรู้
  - (๒) GE Active Learning Clinic
  - (๓) แนวปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning สำหรับห้องเรียนขนาดใหญ่
  - (๔) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้สำหรับอาจารย์ผู้สอนรายวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม
  - (๕) การพัฒนาสื่อนวัตกรรมการเรียนรู้
  - (๖) การพัฒนาระบบการศึกษาแบบ Hi-bridge
  - (๗) การเชื่อมโยงบูรณาการแบบ Project based
- ซึ่งในส่วนนี้อธิการบดี มจร. ได้ให้ความอนุเคราะห์ทีมมาช่วยจัดการเรียนการสอนและพัฒนาอาจารย์ให้ ในส่วนของโมเดลในการทำงาน มุ่งไปสู่ Ready to Work คือ พร้อมทั้งจะทำงานในสถานประกอบการโดยใช้การบูรณาการทักษะ Skill Soft Skill (ทักษะด้านอารมณ์) ในสถานประกอบการเป็นตัวพัฒนา สิ่งที่ได้คือประกาศนียบัตรของหน่วยงานความร่วมมือ กลุ่มเป้าหมายแต่เดิม คือ นักศึกษา แต่ตอนนี้จะจัดเก็บเป็นเครดิตให้กับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือระดับ ปวส. ผู้ที่ทำงานแล้วต้องการเพิ่มพูนสมรรถนะ ซึ่งตรงนี้อาจต้องเกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย อีกกลุ่มคือ ผู้สูงอายุ หรือผู้เกษียณแล้ว รายวิชานี้จะใช้กับกลุ่มคนประเภทนี้ได้ โครงการนี้ต้องเสร็จสิ้นภายในเดือนสิงหาคม ที่จะเปิดรับนักศึกษา จะต้องมีการเรียนการสอนภาคเรียนที่ ๑/๒๕๖๑ ผลที่คาดว่าจะได้รับ คือ
- (๑) ได้บัณฑิตพันธุ์ใหม่และกำลังคนในทุกช่วงวัยที่เป็นผู้มีทักษะ มีสมรรถนะ และศักยภาพสูง เช่น มีทักษะด้านภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม สามารถสื่อสารได้

(๒) มหาวิทยาลัยได้ปฏิรูปหลักสูตรโดยปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตบัณฑิตพันธุ์ใหม่ที่มีสมรรถนะและศักยภาพสูง โดยเน้นความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมแบบครบวงจร รองรับการพัฒนาประเทศ ลักษณะการเรียนทั้งหมดยึดผังลักษณะบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นหลัก เชื่อมโยงไปสู่ทักษะทางด้านวิชาการในคอลัมน์ที่ ๓ ทักษะชีวิตและทักษะการทำงาน ทักษะวิชาการจะถูกโยงไปที่หมวดวิชาเฉพาะ ทักษะชีวิตจะถูกโยงไปที่หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ในอนาคตสี่ปีข้างหน้าจะพัฒนาในเรื่องของสำนักวิชาศึกษาทั่วไป สำนักนวัตกรรมการเรียนการสอน และสถาบันภาษาที่จะตอบรับกับรายวิชาทั้งหมดได้ เป้าหมายปีละประมาณ ๑๐,๐๐๐ คน ภายในระยะเวลา ๕ ปี สิ่งที่จะเกิดขึ้นใน project นี้ คือ ๑) ประมวลรายวิชา ๒) แผนการจัดการเรียนรู้ ๓) คำแนะนำสำหรับผู้สอน ๔) คำแนะนำของผู้เรียน ๕) นวัตกรรมสื่อการเรียนการสอนยุค ๔.๐ ซึ่งโมเดลในการพัฒนาเป็น Course Package มหาวิทยาลัยจะรีวิวดูผ่าน Course syllabus ผ่าน Course Plan โดยสุดท้ายนำกิจกรรมสื่อทั้งหมดมาสรุปเป็น Best Practice ถอดบทเรียนการเรียนรู้ขึ้น

โครงการที่ ๒ มีทั้งสิ้น ๕ โครงการ ได้แก่

(๑) การท่องเที่ยวและการโรงแรม ร่วมกับกระทรวงการท่องเที่ยว และโรงเรียนคุณวิฑูรย์ค็อกเทลและไวน์ และโรงแรมเครือข่ายในภาคตะวันออก

(๒) การจัดการโลจิสติกส์ ร่วมกับสมาคมผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ (TIFFA) มีโรงงานในเครือข่าย ๒๓๗ โรงงาน

(๓) ดิจิทัล ร่วมกับบริษัท ซีเมนต์ (ดิจิทัลแพคทอรี) จำกัด และบริษัทอิตาซีชันเวย์ อินฟอร์เมชันซิสเต็ม (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัท Mocrosoft ประเทศไทย จำกัด ซึ่งได้รับการแนะนำจาก สกรศ. โดยทำความร่วมมือเป็น mou ชัดเจน

(๔) ยานยนต์ไฟฟ้า ร่วมกับสมาคมยานยนต์ไฟฟ้าแห่งประเทศไทย และสถาบันพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์ (AHRDA)

(๕) บัญชี ร่วมกับเครือข่ายบริษัท ZAAP ประเทศไทย จำกัด และ สมาคมการบัญชีแห่งประเทศไทย ที่จะตอบโจทย์ได้กับทุกอุตสาหกรรม

โครงการที่ ๓ มีทั้งสิ้น ๕ โครงการ โดยการทำความร่วมมือกับสถานประกอบการเพื่อปรับเปลี่ยนและเพิ่มสมรรถนะและความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานประกอบการภายใต้ความร่วมมือกับสถานประกอบการดังนี้

(๑) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (คณะเทคโนโลยีฯ)

(๒) อุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ/อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร (คณะวิทยาศาสตร์ฯ)

(๓) อุตสาหกรรมโลจิสติกส์

(๔) อุตสาหกรรมดิจิทัล

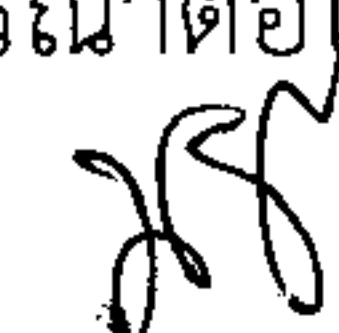
(๕) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ทั้ง ๕ หลักสูตรเป็นการอบรมเช่นเดียวกันกับโครงการที่ ๒ ซึ่งมีข้อดีอยู่อย่างหนึ่ง คือได้รับเป็นที่ปรึกษาของ สกรศ. ในการทำ project ตามสัญญาจ้างของ EEC๐๐๓/๒๕๖๑ หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรพร้อมใช้งานและพร้อมขยายผล มีจุดเด่น คือ ๑) พัฒนาความร่วมมือกับสถานประกอบการและร่วมกันร่างหลักสูตร ๒) หลักสูตรประกอบด้วยภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติที่ผู้เข้ารับการอบรมสามารถปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการ ๓) เป็นหลักสูตรที่ใช้วิทยากรและผู้เชี่ยวชาญจากสถานประกอบการจริงและสื่อการเรียนรู้ ๔) เป็นการทำงานร่วมกันระหว่าง “รัฐกับเอกชน” วัตถุประสงค์

/ได้แก่ ๑) เพื่อขยายผลหลักสูตรระยะสั้น ...

ได้แก่ ๑) เพื่อขยายผลหลักสูตรระยะสั้นสำหรับกำลังคนที่อยู่ในวัยทำงานในอุตสาหกรรม ๒) ต่อยอดหลักสูตรระยะสั้นที่สามารถนำผลการเรียนหรือผลการเรียนรู้มาสะสมหน่วยกิตเพื่อนำมาใช้เพื่อขอรับปริญญาได้ในอนาคต ๓) พัฒนาคุณภาพอาจารย์ในด้านการจัดการเรียนการสอน ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนทุกครั้ง อาจารย์ใน course รายวิชาทั้ง ๕ หลักสูตรจะต้องเข้าไปอยู่ในชั้นเรียนด้วย เพื่อเรียนรู้กับสถานประกอบการที่เป็นวิทยากร ๔) พัฒนานวัตกรรมสื่อการเรียนรู้สำหรับหลักสูตรระยะสั้นที่ส่งเสริมการสร้างสังคมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หลักสูตรนี้จะเป็นประกาศนียบัตร สามารถเทียบโอนได้ในหลักสูตรปริญญา ซึ่งทำเป็นโมดูลขึ้นมา เนื้อหาหลักสูตรก็เช่นเดียวกัน กระบวนการเรียนการสอน เรามุ่งพัฒนาสมรรถนะและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ตรงนี้จะแตกต่างจาก GE ตรงที่ว่า ใช้ Problem-based การใช้ Research-based จากสถานประกอบการ และมีความร่วมมืออย่างชัดเจน กลุ่มเป้าหมายเป็นกำลังแรงงานในภาคอุตสาหกรรมที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมดิจิทัล อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี และหลักสูตรด้านบัญชีชั้นสูง จำนวนหลักสูตรละ ๖๐ คน จำนวน ๔ หลักสูตร รวมทั้งสิ้น ๒๔๐ คน วิธีดำเนินงาน กิจกรรมต้นทาง มีการดำเนินการดังนี้ ๑) ชี้แจงวัตถุประสงค์ของโครงการ ๒) เปิดรับผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการ ๓) รวบรวมปัญหาและประเมินลักษณะปัญหา ๔) เปิดรับกำลังแรงงานในอุตสาหกรรม ๕) คัดเลือกผู้เข้าอบรม ๖) เข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตร ทั้งหมดนี้ได้เครื่องมือจาก สกรศ. จึงสามารถประยุกต์ได้ง่าย กิจกรรมกลางทาง มีการแก้ไขปัญหาโดย ๑) รับกรณีปัญหาจากภาคอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการ ๒) คัดเลือกกรณีปัญหา ๓) จัดสรรกรณีปัญหาให้สอดคล้องกับนักศึกษาและอาจารย์ที่เชี่ยวชาญ ๔) นำกรณีปัญหามาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน กิจกรรมปลายทาง จะเกิดการนำเสนอผลการทำวิจัยไปใช้ประโยชน์เพื่อ ๑) แก้ไขปัญหาที่ได้รับจากภาคอุตสาหกรรม ๒) ติดตามผลจากงานวิจัย ซึ่งเราจะมีการออกแบบเครื่องมือ ซึ่งเป็น project ของ สกรศ. อยู่แล้ว สามารถนำเครื่องมือเหล่านั้นมาใช้ได้เลย ๓) ติดตามบริษัทที่นักศึกษาเข้าทำงานหลังจบหลักสูตร ๔) วิเคราะห์และสรุปผลการพัฒนา ผลที่คาดว่าจะได้รับ ๑) มหาวิทยาลัยได้ปฏิรูปหลักสูตรที่ตอบโจทย์สถานประกอบการ ๒) ได้รูปแบบหลักสูตรระยะสั้นที่ส่งเสริมกำลังแรงงานพันธุ์ใหม่ ๓) ได้พัฒนาคุณภาพอาจารย์ทั้งในมหาวิทยาลัยและในสถานประกอบการในด้านการจัดการเรียนการสอน

โครงการที่ ๔ จะเป็นโครงการ ๒+๒ จากผลงานวิจัยของ TDR1 และรายงานการพัฒนากำลังแรงงานเพื่อปรับเปลี่ยนการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พบว่า การพัฒนาหลักสูตรในอนาคตควรมีดังนี้ ๑) พัฒนาหลักสูตรที่สามารถตอบโจทย์ภาคอุตสาหกรรมได้ สถานประกอบการต้องเป็นฐานในการจัดการเรียนการสอนและเน้นการปฏิบัติจริง ๒) มหาวิทยาลัยในพื้นที่ต้องทำความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนาศูนย์ยกระดับศักยภาพของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาให้มีทักษะและสมรรถนะในการเรียนรู้และการทำงานที่ตอบโจทย์ภาคอุตสาหกรรม ๓) พัฒนาความร่วมมือกับสถานประกอบการเพื่อถ่ายโอนความรู้ในสถานประกอบการโดยผู้เชี่ยวชาญ ๔) อาจารย์ทำวิจัยร่วมกับสถานประกอบการ ๕) ให้ผู้เชี่ยวชาญในสถานประกอบการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนการสอน ๖) การจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรรูปแบบใหม่นี้ ควรมีการใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี หรือสื่อการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล วัตถุประสงค์ คือ เพื่อพัฒนาหลักสูตรบัณฑิตพันธุ์ใหม่ต่อยอดจากหลักสูตรระดับอาชีวศึกษาระดับศักยภาพกำลังแรงงานให้มีคุณวุฒิสูงขึ้น พัฒนาคุณภาพอาจารย์ในด้านการจัดการเรียนการสอนและเทคนิคการสอน พัฒนานวัตกรรมสื่อการเรียนรู้ กระบวนการเรียนการสอนก็เช่นเดียวกัน กลุ่มเป้าหมายใช้นักเรียนระดับอาชีวศึกษา หรือระดับ ปวส. กำลังแรงงานที่มากับ course เรียนเป็นโมดูล ที่อยู่ใน ๕ อุตสาหกรรม ซึ่งคิดว่าจะเติบโตในจังหวัดฉะเชิงเทราและภาคตะวันออก วิธีดำเนินงานเช่นเดียวกันจะได้ในลักษณะเดียวกัน เหล่านี้จะเป็น project ทั้งหมด ๑๑ โครงการที่นำเสนอผ่านการกลั่นกรองเบื้องต้นจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแล้ว และจะมีการนำเสนออีกครั้ง ประมาณสัปดาห์หน้า จึงนำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

/ที่ประชุมมีข้ออภิปราย ...

ที่ประชุมมีข้ออภิปราย สรุปได้ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ นพรัก กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ กล่าวว่าเป็นการเตรียมการที่ดีมาก แต่มีข้อสังเกตอยู่ ๔ ประการ คือ ๑) รายวิชาการศึกษาทั่วไป ที่ใช้อยู่ทราบดีว่าถูก block ด้วยวิธีคิดเดิม ๓๐ หน่วยกิตไม่ค่อยขยับให้ ซึ่งจะไปกำหนดเนื้อหาวิชา อยู่ ๓-๔ กลุ่ม ทางสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษา ถ้าไปดู TQF ทั้งทักษะ ทั้งความรู้ ๕ ด้าน มองว่าแนวคิดนี้ไปไกลดี แต่ไปถูกยึดติดกับกรอบขณะที่ออกแบบหลักสูตรจะมีทักษะการคิดอะไรต่อ อะไรแต่ถ้าไม่มีทางเทคโนโลยี คงต้องไปดูว่าเรื่องเทคโนโลยีหรือเรื่องเสริมทักษะชีวิตควรจะเป็นกลุ่มใหม่ขึ้นมา หรือไปเสริมอยู่กลุ่มไหน เพราะจะถูกกำหนดด้วยเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาอยู่ ๒) การจะนำหลักสูตรระยะสั้นมาพัฒนาเป็นปี ๓ ปี ๔ เวลาตรงนี้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เคยเปิดแล้ว เมื่อก่อนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาไม่ห้ามมหาวิทยาลัยออกแบบหลักสูตรต่อเนื่อง คือ ให้ทำหลักสูตร ๔ ปี ยกเว้นบางหลักสูตรซึ่งอาจมีเพียง ๒-๓ หลักสูตร ปัญหาคือเวลาออกแบบหลักสูตร คอร์สระยะสั้น เพื่อจะไปทำปี ๓ ปี ๔ มองว่าต้องทำหลักสูตรทั้งหมดเสียก่อน เพราะเคยมีปัญหาพอไป เทียบโอน ปี ๓ ปี ๔ แล้วไม่ครอบคลุมหลักสูตร ตอนที่มหาวิทยาลัย ออกแบบหลักสูตร ไม่ใช่ไปต่อยอด อย่างเดียวต้องทำหลักสูตร ๔ ปี ด้วย วิธีคิดที่น่าจะดีกว่าก็คือ มองภาพของการทำหลักสูตร ๔ ปีก่อน แล้ว ต้องการจะใส่อะไรก็ใส่ แล้วค่อยดึงคอร์สจากหลักสูตร ๔ ปี จากปี ๑ ปี ๒ ไปทำคอร์สระยะสั้น เวลาที่ เทียบโอนเข้ามาตามระบบตามเกณฑ์ คือคอร์สระยะสั้น จะถือว่าเป็นการศึกษานอกระบบ แต่พอเทียบโอนมา เข้าระบบแล้วจะเทียบโอนยากถ้าออกแบบคอร์สระยะสั้นแยกออกไปเนื่องจากว่าตอนนี้โอนต้องมี ทั้งเนื้อหาวิชา จำนวนหน่วยกิต ระยะเวลา ดังนั้นที่ควรจะทำก็คือ ดีไซน์เสร็จแล้วก็นำคอร์สระยะสั้นไปทำ โมดูล แล้วโมดูลนั้นให้ครอบคลุมเวลาเทียบโอนเข้ามาจะทำให้ง่ายขึ้น ๓) ฝากให้คิดเรื่องการพัฒนาบุคลากร เมื่ออาจารย์ของมหาวิทยาลัยด้วย แนวคิดใหม่ไปจะพัฒนาคนอย่างไร ต้องการให้ควบคู่กันไป ๔) ดูวิธีการ หาลูกค้า เพราะกลุ่มเป้าหมายคือลูกค้าจากอาชีวะ แต่อาชีวะก็กำลังขยายการเปิดปริญญาตรีหลายสถาบัน เวลานี้กว่า ๒๐ สถาบัน เพราะอาชีวะก็จะต้องมีลูกค้าของอาชีวะเอง ก็ฝากไว้แต่แนวคิดนั้นเห็นด้วย

๒. ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ กล่าวว่าฟังท่านอธิการบดีก็เห็นด้วย เพื่อที่ให้เจริญ แต่ต้องการให้ห่วงเรื่องศักยภาพเรื่องใกล้ตัวก่อนเตรียมรับ EEC อาคารสถานที่ ห้องเรียน ต้องการให้มีความทันสมัย อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์เพียงพอ เรื่องกายภาพให้ดี สำหรับหลักสูตร ๒+๒ เห็นด้วย แต่ว่าการเทียบโอนยังลำบาก ฝากเรื่องงานทะเบียนด้วย ภาพรวมก็เห็นด้วยแต่ต้องการให้มองเรื่องใกล้ ๆ ง่าย ๆ มากกว่ามองไกลตัว

๓. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มรกต ตันติเจริญ กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ กล่าวว่าก็เห็นด้วย พุดถูกเรื่องกายภาพ มจร. จะมีสถาบันการเรียนรู้ และมีที่สำหรับการเรียนรู้ ไม่ว่าจะป็นห้องสมุด หรือ Learning Garden มี Knowledge Express Center ให้คนมาคุยกัน จัดสัมมนา คิดว่าเป็นเรื่องสำคัญที่ควรส่งเสริม เรื่องที่สองเรื่องลูกค้า ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ไม่แน่ใจว่ามองกลุ่ม รากหญ้าหรือไม่ มีประสบการณ์ไปแถวเมืองจันทบุรี จะเป็นกลุ่มทำผลไม้ ทุเรียน หรือผลไม้อื่น ก็บอกว่า ปีที่แล้วได้เงินจากทุเรียน ๑๔ ล้านบาท วิธีบังคับว่าจะต้องให้อะไรต่ออะไร แล้วจะออกผลเมื่อไร ก็ต้องการ จะไป Smart Farming มีการใช้ Censer ก็พร้อมที่จะทำวิจัยร่วมกับนักวิจัย ไม่แน่ใจว่ามหาวิทยาลัยต้องการ จะ up grade กลุ่มนี้ Young Smart Farmer หรือไม่ เข้าใจว่ามีอยู่ที่เมืองจันทบุรีค่อนข้างมาก เรื่องที่สาม ถ้ามองระยะยาว ตอนนี้จะพัฒนาบุคลากรที่มีอยู่ คงต้องมองถึงบุคลากรใหม่ๆ ที่มาทดแทนและเป็นคลื่น ลูกใหม่ได้อย่างไร และที่สำคัญที่สุดก็คือในเรื่องระยะยาว ต้องหาเด็กมาป้อน เรื่องการหาและการพัฒนา feeder

๔. อาจารย์ ดร.ณัฐปคัลภ์ ญาณมโนวิศิษฐ์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนผู้บริหาร กล่าวให้ข้อมูลเพิ่มเติมกรณีที่ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการกล่าวก็ขอบคุณ ฝ่ายบริหาร รองอธิการบดีบริหาร รองอธิการบดีวางแผน และทีมงาน ได้รวบรวมแล้วประมาณการการปรับปรุงห้องเรียน ประมาณ ๑๘ ล้านบาท ขณะนี้รวบรวมเพื่อปรับปรุงสื่ออุปกรณ์ที่เห็นตรงกันว่าต้องปรับปรุง แต่ด้วยข้อจำกัดงบประมาณคงต้องเสนอสภามหาวิทยาลัย สำหรับ TOR และงบประมาณได้จัดทำไว้เรียบร้อยแล้วว่าจะใช้งบประมาณเท่าไร แต่ละห้องจะปรับปรุงอย่างไร ออกแบบเตรียมการไว้เรียบร้อยแล้ว อยู่ที่กระบวนการของงบประมาณเพื่อให้พัสดุดำเนินการตามระเบียบวิธีการพัสดุ ปี ๒๕๖๐ หวังว่าจะทันเดือนสิงหาคม ก็พยายามเต็มที่ที่จะเร่งดำเนินการ

๕. ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ กล่าวว่าเรื่องวิชาพื้นฐาน ใช้มาตั้งแต่เป็นวิทยาลัยครู ล้าหลัง ต้องการให้เร่งดำเนินการ ถ้าเป็นกลุ่มแล้วเรียนรวมได้ยิ่งดี แล้วใช้ข้อสอบกลาง จะบังคับเด็กให้อ่านหนังสือไปในตัว บางวิชาเด็กบ่นว่าเรียนไปไม่ได้อะไรเลย ก็จัดทีม สมมติผสมสอนวิชา กฎหมายในชีวิตประจำวัน ก็จัดทีมของผมไปสอนและใช้ชุดข้อสอบกลาง ก็จะเกิดระบบเด็กอ่านหนังสือเอง และเด็กก็จะารู้จักกันในแต่ละสาขา

๖. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มรกต ตันติเจริญ กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ กล่าวว่าที่ มจร. การสอน GE ตอน Lecture เชิญอาจารย์จากข้างนอกเพื่อจะให้เกิดความหลากหลายแล้วเมื่ออาจารย์ Lecture เสร็จประมาณสักสองชั่วโมง จะแบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มๆ ให้เด็กมานั่งคุยกันแล้วก็มีอาจารย์เข้ามา บางครั้งก็ไปอยู่ที่ราชบุรี ตอนบ่ายจะให้เด็กออกไปทำกิจกรรม ไบรโอแก๊ส เลี้ยงผึ้ง ดังนั้น เด็กก็จะมีประสบการณ์เรียนรู้จริงแต่อาจารย์ต้องทำงานหนัก

๗. อาจารย์ ดร.สุพัฒน์ เศรษฐาคมกุล กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้แทนคณาจารย์ กล่าวว่าเห็นด้วยในหลักการที่ถึงเวลาแล้วที่จะต้องพัฒนาหลักสูตรโดยเฉพาะในเรื่องของรายวิชา GE แต่ใน Concept อย่าลืมในเรื่องของความเป็นพื้นฐานของชีวิตมนุษย์ และองค์ประกอบของวิชาใน GE ควรเป็นองค์ประกอบที่หลากหลายเพื่อให้ชีวิตมนุษย์นั้นสมบูรณ์และเดินได้อย่างตามอัตภาพในปัจจุบัน หมายถึงว่าต้องเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทของปัจจุบันนี้ จะมีกระบวนการหรือวิธีการอย่างไรก็ตามขอให้ยึดหลักการตรงนี้ไว้ เนื่องจากที่ผ่านมาบางหลักสูตรจะใส่วิชาเข้าไปโดยไม่ได้ดูสัดส่วนของความเป็นมนุษย์ที่แท้จริง จุดนี้ต้องระวัง

๘. นายกสภามหาวิทยาลัย กล่าวว่าถ้าพิจารณาตาม Project ที่ ๑ ๒ ๓ ดี และควรต้องทำ ปัญหาจะทำกันได้หรือไม่ เพราะว่าทั้งหมดอยู่ที่อาจารย์ พร้อมทั้งจะพัฒนาหรือไม่ ถ้าอาจารย์ไม่พัฒนา ยังอยู่ที่เดิม ยังสอนแบบเดิม ทั้งหมดนี้ล้มหมด เพราะไม่ได้ตั้งใจให้มานั่ง Lecture เป็นเรื่องของการต้อง Discuss ขึ้นแล้วก็ไปดูงาน ไปฝึกงาน คือวิธีการจัดการเรียนการสอนต้องเปลี่ยน จะทันหรือไม่ ตั้งแต่ Project ที่ ๑ ความจริง GE สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาไม่ควรกำหนดวิชามาให้ สุดแต่มหาวิทยาลัยใดๆ จะไปคิดทำ ถ้าพื้นเพเด็กขาดอะไร ก็ใส่ตรงนั้น แต่สิ่งหนึ่งที่มนุษย์ปัจจุบันควรจะต้องมี มี ๓ เรื่อง คือ ๑) พื้นฐานความเป็นมนุษย์ในด้านวินัย จริยธรรม และความใฝ่รู้ แต่จะเรียนกันอย่างไรด้วยวิชาอะไร มีแค่นี้พอแล้ว ทำอย่างไรถึงจะให้เกิดอย่างนั้นได้ ๒) ที่ต้องการที่สุดเวลานี้ คือ ความรู้พื้นฐานด้านการสื่อสารทางภาษา จะเป็นภาษาจีน หรือภาษาอังกฤษ ก็แล้วแต่ ต้องได้ตั้งแต่ปี ๑ สำหรับการส่งไปดูงานไปทำงาน ๓) ความรู้เกี่ยวกับดิจิทัลสมัยใหม่ซึ่งไปไกลและเปลี่ยนทุกวัน ถ้าไม่รู้พื้นฐานตรงนี้จะทำอะไรต่อไปก็ไม่ได้ คิดว่าสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาควรกำหนดแค่นี้ แล้วจะอย่างไรให้เด็กมีความรู้พื้นฐานสามอย่างนี้ จะใช้ที่หน่วยกิตจะใช้อะไรก็ปล่อยมหาวิทยาลัยทำไป ถ้าทำได้อย่างนี้การเปลี่ยน GE จึงจะเกิดผล มิฉะนั้นก็จะกำหนดวิชามาให้แล้วให้เลือก แปลว่าคิดมาล่วงหน้า ซึ่งไม่รู้ว่าจะเด็กแต่ละแห่งแตกต่างกัน

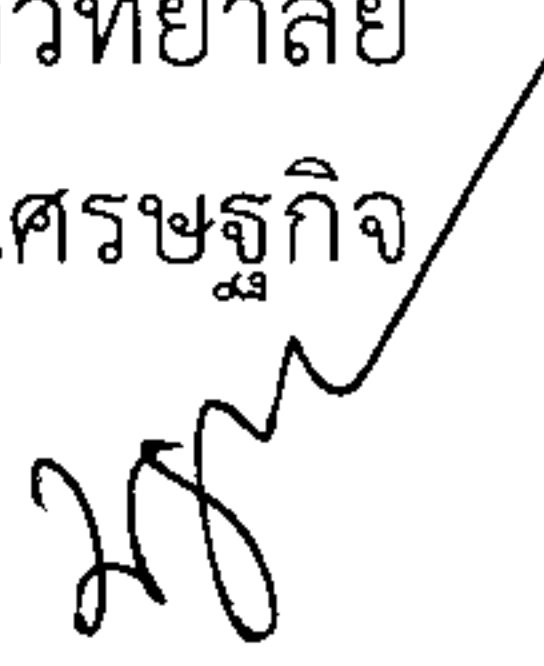

/นั่นคือเรื่อง GE แล้วมาถามว่า ...

นั่นคือเรื่อง GE แล้วมาถามว่าถ้าทำตัวนี้ได้ ใช้กับใคร ใช้กับทั้งมหาวิทยาลัยหรือใช้เฉพาะบัณฑิตพันธุ์พิเศษ ถ้าใช้กับทั้งมหาวิทยาลัยอาจารย์เองก็ต้องได้รับการพัฒนาไปพร้อมๆ ควบคู่กันไป แล้วอาจจะต้องคุยกับ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาด้วยว่าอย่าเอามาตรฐานที่ว่า ต้องมีอาจารย์อยู่ในห้องเรียนเท่านั้นเท่านั้น ชั่วโมง เพราะมีฉะนั้นจำกัดแค่ความรู้อาจารย์ ไม่ได้ไปข้างนอกอย่างที่คนข้างนอกนำมา ถ้าเอาคนข้างนอก มาแล้วอาจารย์เป็นคนกำกับก็จะทำให้เด็กได้ความรู้สูงขึ้น เพราะความรู้ไม่ได้อยู่ในตำราเรียน อยู่ข้างนอก มากกว่าในตำราเรียน แล้วที่สำคัญที่สุดก็คือ ความรู้จากประสบการณ์ Project ที่ ๒ ที่เป็นห่วงกันว่าถ้าจัด course ไม่ดี จะทำให้โอนหลักสูตรไปเข้าหลักสูตรปกติไม่ได้ ต้องคิดให้ดีว่าจะสร้างหลักสูตรระยะสั้นเพื่อให้ คนไปทำอาชีพที่เขาเลือกได้ สามารถเดินไปข้างหน้าได้ หรือจะสอนเพื่อให้ไปเป็นพื้นฐานในการมาเอาปริญญา จะคนละอย่าง ถ้าสอนให้เป็นพื้นฐานในการมาเอาปริญญาก็ต้องตรงตาม course ทั้งหมด สอนอะไรอย่างอื่น มากไม่ได้ ถ้าสอนมากก็จะกลายเป็นในที่สุดไม่ได้ความรู้ ดังนั้นอาจจะต้องออกแบบ course นี้โดยไม่ต้องพะวง ถึงปริญญาตรี แต่เวลาเทียบ เวลาที่จะมาเอาปริญญาตรี สามารถทำวิชาที่ใกล้เคียงกันถือว่าเหมือนกันได้ เท่ากับว่าเรียนคนละอย่างไม่จำเป็นจะต้องไปเรียนเหมือนกันเว้นแต่ในวิชาที่เขามี เป็นวิชาชีพที่เขามี คณะกรรมการออกใบอนุญาตอันนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งต่อไปคงจะน้อยลงเพราะว่าห้ามไม่ให้เข้ามาเกี่ยวข้องกับหลักสูตร ดังนั้นต้องชั่งน้ำหนักว่าจะต้องทำอะไร เพราะว่าจะไปสอนกลุ่มรากหญ้าอย่างที่อาจารย์มรดก ว่ายังไปคำนึงถึงหลักสูตรปกติไม่ได้เลยเพราะจะไม่มีพื้นฐานทางวิชาวิทยาศาสตร์เบื้องต้น ไม่มีความรู้อะไร ภาษาก็ไม่มีใช้หรือไม่ แต่เขาเก่ง ทำทุเรียนจนกระทั่งขายได้ รวยกว่าเรา เพราะฉะนั้นสิ่งที่จะต้องไปสอนก็คือ ในเชิงพันธุ์หรือวิธีการอะไรต่างๆ เทคนิคที่ใช้ไปต่อยอด Course สั้นคือสองปีใช่หรือไม่ ความจริงระยะเวลา สั้นกว่านั้นได้ แต่ว่าเฉพาะจุด เช่น คนที่ต้องการรู้พื้นฐานเกี่ยวกับโลจิสติกส์ รู้เพียงพอที่จะได้ทราบวิธีการ ส่งของ การกระจายสินค้าได้อย่างไร อาจไม่ต้องเรียนถึงสองปี ทำหลักสูตรสั้นๆ แล้วบอกระบบโลจิสติกส์ เป็นอย่างนี้ สำหรับบัณฑิตพันธุ์ใหม่ จริงๆ คือบัณฑิตที่พึงประสงค์ในความต้องการ ที่บอกว่าผลิตบัณฑิต ที่ทำงานได้ก็คืออันนี้ เพียงแต่ที่ว่าที่ผ่านมายังทำไม่สำเร็จ เมื่อจะทำสมควรหรือไม่ที่จะต้องคิดเผื่อทุกสาขาด้วย มิฉะนั้น จะกลายเป็นผลิตบัณฑิตส่วนหนึ่งที่ทำงานได้ อีกส่วนที่เอาไว้ไปติดข้างฝา ดังนั้นจะเปลี่ยนถ้าได้คำตอบ วิธีการนี้มาได้แล้ว อาจจะต้องเริ่มทยอยใช้ เพราะต้องใช้แผนระยะยาว อย่างน้อยในระยะเวลาสี่ปีหรือห้าปีกว่า จะเปลี่ยนได้สำหรับคนที่เริ่มเรียนไปแล้ว ถ้าทำได้ GE สำหรับคนที่เข้าปี ๑ จะได้ประโยชน์จริงๆ ส่วนปี ๒ ปี ๓ ปี ๔ จะยังอยู่ของเก่าแต่ก็เปิดโอกาสได้ว่าใครต้องการมาเรียนมีเวลาว่างๆ ก็มาเรียน ก็ไม่ต้องนับ หน่วยกิตก็เรียนเป็นความรู้ไปทำงาน เพราะฉะนั้นตรงนี้ต้องเตรียมด้วยสำหรับหลักสูตรอื่น ๆ ทำอย่างนี้ ต้องการทุน ต้องใช้เงินมาก ถ้าทำสำเร็จ ก็ไม่จำเป็นต้องใช้ปริมาณ ไม่ต้องการปริมาณ เพราะหลักสูตรกลุ่มนี้ ต้องคิดค่าใช้จ่ายใหม่ ให้คุ้มแล้วเหลือที่จะไปพัฒนาอย่างอื่น คนเหล่านี้จะมีคนสนับสนุนอยู่แล้ว ไม่ว่าจะ เป็น ทุนของ EEC หรือทุนของผู้ประกอบการ หรือทุนของรัฐบาล ต้องเก็บค่าใช้จ่ายเหล่านี้ให้เพียงพอเพื่อเผื่อแผ่ คณะอื่นๆ ที่ไม่ได้อยู่ในเป้าหมาย ผมคิดว่าเป็นนิมิตรหมายที่ดีที่อธิการบดีได้ทำมาแต่เตรียมการเตรียมใจไว้ ด้วยว่าอุปสรรคคงมีไม่น้อยแต่ก็ต้องสู้กัดฟันกันไป ที่สำคัญก็คือบอกกล่าวแล้วให้ประชาคมฟังด้วยว่า มหาวิทยาลัยกำลังจะเดินไปทิศทางนี้ แล้วถ้าทำสำเร็จจะเอาอะไรก็ได้ ปัญหาตอนนี้คือหาเงินก่อนแล้วถึงค่อย มาทำ หรือไปกู้หนี้ยืมสินมาก่อนแล้วค่อยหาเงิน ปัญหาอยู่ตรงนี้ ตอนนี้ถ้าพื้นฐานขาดไม่มีเงินก็อาจจะต้องไปกู้มา เพื่อที่จะมาทำพื้นฐาน แต่ความฟุ่มเฟือยจนกระทั่งสำเร็จแล้วค่อยมี

มติที่ประชุม อนุมัติในหลักการตามโครงการที่นำเสนอ และมอบมหาวิทยาลัย
สื่อสารทำความเข้าใจกับประชาคมว่ามหาวิทยาลัยกำลังดำเนินการไปในทิศทางใดเพื่อรองรับระเบียบเศรษฐกิจ
พิเศษภาคตะวันออก (EEC)

/ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่เสนอให้ที่ประชุมพิจารณา

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่เสนอให้ที่ประชุมพิจารณา

๔.๑ พิจารณาแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (วาระลับ)

เลขานุการสภามหาวิทยาลัยนำเสนอว่า คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ (ก.พ.ต.) พิจารณาผลงานทางวิชาการในการขอตำแหน่งทางวิชาการของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและพนักงานมหาวิทยาลัย รวม ๓ ราย ผลการพิจารณาเป็นดังนี้

๔.๑.๑ พิจารณาการขอตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์

ดร.นพมาศ หงษาชาติ

ด้วยอาจารย์ ดร.นพมาศ หงษาชาติ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ โดยเสนอผลงานวิชาการเพื่อรับการประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ประกอบการขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ คือ หนังสือ เรื่อง ความรู้พื้นฐานทางภาษาและการสอนสำหรับครูภาษาอังกฤษ

สรุปผลการประเมินผลงานทางวิชาการ ของอาจารย์ ดร.นพมาศ หงษาชาติ เสนอเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ โดยวิธีปกติ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ มีมติ คือ

๑. ผลการประเมินจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ คือ

“ผ่าน”

๒. ผลการประเมินผลงานทางวิชาการ ระดับคุณภาพ “อยู่ในระดับดี”

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ จึงเห็นสมควร ให้ อาจารย์ ดร.นพมาศ หงษาชาติ ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ มีมติว่าผลงานทางวิชาการของอาจารย์ ดร.นพมาศ หงษาชาติ คุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด เห็นชอบให้ได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ไม่ก่อนวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐

มติที่ประชุม อนุมัติให้อาจารย์ ดร.นพมาศ หงษาชาติ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ไม่ก่อนวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐

๔.๑.๒ พิจารณาการขอตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ประสาน

นันทะเสน

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย นำเสนอว่าอาจารย์ประสาน นันทะเสน ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดคณะวิทยาการจัดการ ขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ โดยเสนอผลงานวิชาการเพื่อรับการประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ประกอบการขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ คือ ตำรา เรื่อง เศรษฐศาสตร์จุลภาค ๑

สรุปผลการประเมินผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประสาน นันทะเสน เสนอเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการ ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ โดยวิธีปกติ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ มีมติ คือ

